

שהמרו זה את זה, אמרו: כל מי שילך ויקניס את
 הלל - ישול ארבע מאות זה. אמר אחד מהם: אני
 אקניסנו. אותו היום ערב שבת היה, והלל חפף את
 ראשו. הלך ועבר על פתח ביתו, אמר: מי כאן הלל?
 מי כאן הלל? נתעסף ויצא לקראתו. אמר לו: בני,
 מה אתה מבקש? אמר לו: שאלה יש לי לשאול. אמר
 לו: שאל בני, שאל! - מפני מה ראשיתן של בבליים
 סגולות? - אמר לו: בני, שאלה גדולה שאלת -
 מפני שאין להם חיונו פקחות. הלך והמתין שעה
 אחת, חזר ואמר: מי כאן הלל? מי כאן הלל? נתעסף
 ויצא לקראתו. אמר לו: בני, מה אתה מבקש? אמר
 לו: שאלה יש לי לשאול. אמר לו: שאל בני, שאל!
 - מפני מה עזיתן של תרמודין תרוטות? אמר לו:
 בני, שאלה גדולה שאלת - מפני שדרך בין החולות.
 הלך והמתין שעה אחת, חזר ואמר: מי כאן הלל?
 מי כאן הלל? נתעסף ויצא לקראתו. - אמר לו:
 בני, מה אתה מבקש? - אמר לו: שאלה יש לי
 לשאול. - אמר לו: שאל בני, שאל! - מפני מה
 רגליהם של אפרקיים רחבות? - אמר לו: בני, שאלה
 גדולה שאלת - מפני שדרך בין בצעי המים. - אמר
 לו: שאלות הרבה יש לי לשאול, ומתירא אני שמא
 תכעוס. נתעסף וישב לפניה, - אמר לו: כל שאלות
 שיש לך לשאול - שאל. - אמר לו: אתה הוא הלל
 שקורין אותך נשיא ישראל? - אמר לו: הן. - אמר
 לו: אם אתה הוא - לא ירבו כמותך בישראל. - אמר
 לו: בני, מני מה? - אמר לו: מפני שאבדתי על דך ארבע
 היר והיר ברחוק, כפי הוא הלל שתאבד על דו ארבע מאות זה וארבע מאות
 זה - והלל לא יקפיד.

1 - חפף את ראשו = תקו עצמך

בשעה שמכניסין אדם לדין אימרו לו "נשאת זנות באמונה יקבעת עתים לתורה עסקת בפניך צפית לישועה
 פלפלת בהבנת דבר מתוך דבר ואפי"ה אי וראתה' היא אוצרו אין אי לאלא חיייל"